

Dilek Ey Gerdanı Siyah Gül

– Mustafa Yılmaz Boz · 07 Kasım 2025

Ey gerdanı siyah gül, bugün bende bir hal var, Benden sana derman yok, durma Allah'a yalvar. Herkese aşyanım, bir tek sana perdeyim, Hala o bıraktığın, gece denen yerdeyim. Uzansam sarnıçlardan, o siyah saçlarına, Kefen gibi sarılsam, göz değer uçlarına. Neden eksik ellerin, siyah-beyaz kül rengi, Gözlerine sıçramış, koyu kahve, gül rengi. Anlamadım bir türlü, nasıl bir telaştayım, Sanki dert birincisi, çaresiz en baştayım. Belki de uzaklarda, sen değilsin gördüğüm, Çözölsün diye bekler, bağladığın kördüğüm. Hasretini şu gönöl, solusun en derinden, Bin parçaya bölönsün, kırılmış her yerinden. Nedensiz ve nasılsız, dökölürken yan yana, Susanlar konuşanlar, sebep söylesin bana. Vuslat uzun yol kısa, hayat böyle bir virdim, Şu soğuk yatağımdan, gözlerine devrildim. Sol yanıma kurulmuş, penceresiz ser kapan, Gül değildir sevdiğim, dallarından her kopan. Bakışların gün gibi, kamaştırır gözümü, Ateş gibi bir suya, yanaştırır yüzümü. Varsın yansın şu canım, kıskanırım of demem, Gönöl kuşum yaralı, ölmesini islemem. Gel de gör şu içimi, her kesik yara bandı, Görenler ak eyledi, duyanlar kara sandı. Oysa ki o yar beni, karanlıkta düşlemiş, Bahtımın defterine, kara sevda işlemiş. Sevda denen bu yolda, yürürken adım adım, O koyu kahverengi, gözlerine uğradım. Buz dağından daha çok, hüznün vardı içinde, Sularda yakaladım, erimiş bir biçimde. Ey gerdanı siyah gül, bin yıldır araftayım, Sen hangi taraftaysan, bende o taraftayım. Git konuş Allah ile ben ölürüm yerine, Son iyiliğim dersin, hayırsızın birine... Medet ya el müminin, derman diye bağırdım, Bin yılın yolcusunu, bir gecede çağırdım. Bırakmadı gözlerin, ince ince öleyim, Ben Allah'a bir kulum, sana başka köleyim. Ben de aciz bir kulum, kabul görsün dileğim.